

LA CRÒNICA

El TAV ja no és el que era

Les obres a prop de la Sagrada Família coincideix amb una davallada del nombre de viatgers

19/07/09 02:00 - [VERÓNICA SÁNCHEZ ORPELLA](#)

Les obres del TAV a l'entorn de la Sagrada Família. Foto: GABRIEL MASSANA.

Notícies de ...

[Barcelona](#) [Girona](#)

A Barcelona hi ha 310 proves irrefutables que, igual que passa a Madrid, el monument propi, característic, municipal, és la bastida, o la grua, o la perforadora. Cal remuntar-se a l'estiu preolímpic, aquella època en què Barcelona va haver de rentar-se la cara (i alguna cosa més) per rebre la mirada internacional, per recuperar un estiu tan ple d'obres. És obvi que al ciutadà aquestes obres li molesten, els comerços se'n ressenten, afecten els veïns i els conductors han de trencar-se les banyes buscant rutes alternatives que, sens dubte, també estaran obertes en canal. Això és així. Però si ens remuntem a la història trobem un referent de gran ajuda: l'any 1929, amb el crac, aquesta gran crisi mundial, provocada sobretot per la inexperiència de la societat capitalista, es va solucionar, en part, gràcies a Keynes, un economista les idees del qual han omplert la boca dels més trempats últimament. Keynes deia que per sortir de la crisi s'ha de fugir de la teoria liberal que proposa «*laissez faire, laissez passer*», és a dir, deixar que el mercat s'autoreguli mentre l'estat estalvia. El que s'ha de fer, deia l'economista, és fer que l'estat torni a dinamitzar l'economia invertint en infraestructures. Així, si l'estat inverteix, hi haurà un sector que començarà a treballar, i els treballadors d'aquest sector tindran diners per invertir en altres sectors, que a la vegada podran invertir en unes altres. I l'estat, és clar, no perd aquests diners, perquè els recuperarà a través d'impostos, directes i indirectes. No és, per descomptat, una mesura gaire liberal ni progressista ni popular, però és la menys intervencionista que se'ns acut tenint en compte el pa que s'hi dóna. Això és, potser tímidament, el que fan les institucions, entre elles l'Ajuntament. Dinamitzar l'economia a través de la inversió en infraestructures com ara el tren d'alta velocitat (TAV). Tot i les protestes i plors i pors, passarà ben a prop de la Sagrada Família. Així, si cau, algú l'haurà de reconstruir, cosa que dinamitzarà encara més el mai prou ben considerat sector de la construcció.

I parlant del TAV, dues notícies sobre el tren d'alta velocitat han omplert les pàgines dels nostres diaris l'última setmana. La primera està relacionada amb allò dit anteriorment: el carrer Mallorca serà tallat al trànsit a causa de les obres del TAV. L'altra és que, després de la bogeria induïda per la novetat del TAV Barcelona-Madrid, ja tot es tranquil·litza i el pont aeri recupera usuaris. Al principi, quan el tren es va inaugurar, les frases que sentíem eren del tipus «és que et plantes al centre de Madrid en dues hores i mitja!», o «és que vas a tres-cents quilòmetres per hora i ni te n'adones...». Ara, en canvi, la gent comença a adonar-se que viatjar en tren ja no té aquest exquisit gust romàntic de què parlava Marcel Proust: el tren com a manera d'anar veient les gradacions i els matisos que el paisatge va experimentant, o la màgia d'adormir-se veient un paisatge i despertar-se enmig d'un altre. També resulta que si vols treballar has d'anar en plaça preferent, perquè només allà hi ha endoll per al portàtil; i que tot sovint viatges escoltant la conversa cridanera de la dona que parla pel mòbil, o de dos nois que discuteixen incombustiblement sobre si és millor fer submarinisme a les Illes Medes o fer-ho a la costa australiana.

És possible que molts barcelonins facin boicot a aquesta nova via del TAV que unirà Barcelona amb l'Estat francès, però la veritat és que serà difícil poder resistir la temptació de plantar-se a Girona en menys de mitja hora. És reconfortant veure encara penjats els cartells de «L'Ave pel litoral», ara que el carrer Mallorca ja està obert, perquè aquests cartells deixen un cert regust de David contra Goliath, de batalla perduda però, si més no, lluitada.

Darrera actualització (Diumenge, 19 de juliol del 2009 17:39)